

enheder i ude- og hjemmetjenesten i tillid til, at den er intern og omfattet af § 7. (»Retten til aktindsigt omfatter ikke en myndigheds interne arbejdsdokumenter. Som interne arbejdsdokumenter anses 1) dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug, 2) brevveksling mellem forskellige enheder inden for samme myndighed«).

Offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2, sigter ikke på at beskytte udenrigstjenestens beslutningsproces, men på at beskytte »væsentlige hensyn til . . . rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner«.

Undtagelsesbestemmelsen gælder oplysninger af den nævnte karakter i det enkelte dokument, ikke for dokumentet som sådan. Den har derfor et ganske andet anvendelsesområde end offentlighedslovens § 7, der vedrører en myndigheds interne arbejdsdokumenter.

Jeg er i øvrigt ikke enig i, at undtagelsen i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2 (forholdet til fremmede magter m.v.) er forholdsvis vid som anført i spørgsmålet. Dels er denne undtagelse en »oplysningsundtagelse« ikke en »dokumentundtagelse« som bestemmelsen om interne dokumenter, dels kræver bestemmelsen, at der skal foretages en afvejning af modstående hensyn (»i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til . . .«), dels er bestemmelsen ikke anvendelig for alle dele af udenrigstjenestens virksomhed, se svaret på spørgsmål nr. S 3080.

Med hensyn til offentlighedslovens forskellige undtagelsesbestemmelser henvises til mine supplerende talepunkter anvendt i Retsudvalget den 27. juni, fremsendt til udvalget ved min skrivelse af 28. juni 1996 (udvalgets bilag nr. 1023).

Det er en misforståelse, at Udenrigsministeriet har fremført ressourceargumentet. Man kunne få det indtryk, når man læser Ombudsmandens endelige udtalelse, navnlig side 42-44. Argumentet er fremført som et biargument af professor Revsbech i det oprindelige responsum af 14. februar 1996 (bilag til Ombudsmandens endelige udtalelse). I dette responsum er ressourcehensynet nævnt i relation til en anden sag, som Ombudsmanden tidligere har taget stilling til (side 3) og i relation til professorens bemærkninger om betydningen af lovens § 13, stk. 1, nr. 2 (side 10).

Udenrigsministeriets argumenter er refereret i Ombudsmandens endelige udtalelse af 31. maj 1996 side 5 til 18 og side 23 til 30.

Spm. nr. S 2796

Til finansministeren (2/7 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren som uddybende svar på spørgsmål nr. S 2640 på skemaform oplyse om amters og kommuners samlede indtægter i 1994, 1995, 1996 og 1997 med særskilt opdeling på indtægter i kroner fra ejendomsvurdering (inkl. 20. alm.), bloktilskud og personskatter og endvidere en opgørelse af kommunernes kassebeholdninger?«

Begrundelse

Der ønskes en uddybning af svaret på spørgsmål nr. S 2640. I spørgsmålet bliver der meget specifikt bedt om en opgørelse på skemaform over, hvor meget kommuner får i ekstraindtægter i 1997, altså et kvantitativt udtryk. Svaret indeholder imidlertid nogle meget vage formuleringer om procentsatser osv. Der ønskes nu på skemaform en opgørelse over amters og kommuners samlede indtægter med underopdelinger, der skal indeholde amters og kommuners faktiske og forventede indtægter fra bl.a. ejendomsvurdering, bloktilskud, personskatter etc. for de i spørgsmålet nævnte år.

Svar (8/8 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):
I nedenstående tabel 1-3 er for henholdsvis primærkommunerne, amtskommunerne og Københavns/Frederiksberg Kommuner vist de samlede indtægter i perioden 1994-97.

Det bemærkes, at oplysningerne for 1994 og 1995 er regnskabsoplysninger, mens oplysningerne for 1996 er budgettal. Oplysningerne for 1997 er baseret på Indenrigsministeriets foreløbige tilskuds- og udligningsudmelding til kommunerne. Dog foreligger for 1997 endnu ikke samlede skøn for posten »øvrige skatter og afgifter«, hvorfor det indsatte skøn alene er beregningsteknisk. Posten »øvrige skatter og